

ת"פ 50434/09 - מדינת ישראל נגד מוחמד מצפר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 50434-09 מדינת ישראל נ' מצפר(עוצר)

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעвин: מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים
המואשימה
נגד
מוחמד מצפר (עוצר)
ע"י ב"כ עזה"ד מוחמד חלאלה
הנאשם

גמר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הودאות בכתב אישום מתוקן. על פי עובדות האישום הראשון, ביום 15.12.2016 הנאשם ואחר, אשר עבדו באתר בניה סמוך למקום ביצוע העבירה, הבחינו ברכב של המתлонנת חונה ותכננו להתרפרץ אליו. הנאשם חזר לאתר הבניה והצטייד בפטיש, ניגש לרכב ושבר באמצעות הפטיש את החלון הקדמי מצד שמאל. כאשר הנאשם נכנס לרכב, האחיר המתין בחוץ ותrzת על הרחוב שאיש אינו מתקרב. כאשר האחיר נכנס לרכב, תrzת הנאשם על הרחוב. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של קשריות פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); בעבירה של פריצה לרכב בכונה לגנוב, לפי סעיף 131 סיפה לחוק העונשין ובעבירה של גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על עובדות האישום השני, באותו יום של האישום הראשון, בשעה 19:30, באותו נסיבות של האישום הראשון, פרץ הנאשם לרכב יחד עם האחיר וганבו ממנו 2 חולצות מכופתרות, מצית, כסוי לפלאפון, מכונת גילוח, דאודורנט ובושם. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של קשריות קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**); בעבירה של פריצה לרכב בכונה לגנוב, לפי סעיף 131 סיפה לחוק העונשין. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

יוצא אפוא, כי הנאשם הורשע בשתי עבירות של קשריות קשר לביצוע פשע, שתי עבירות התפרצויות לרכב בכונה לגנוב ושתי עבירות של גנבה.

טיפולים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחוד, המואשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירה, עטרה למתחם שבין 4 ל-12 חודשים מאסר,
עמוד 1

וביקשה להטיל עליו עונש בחלק העליון של המתחם וענישה נלוית.

מайдך, הסגנור טען לעקרון חדות הענישה וביקש להשוו את ענינו במידת האפשר לענינו של הנאשם של הנאשם לאחר שנספט כקטין וענינו הסתיים בדרך טיפול ללא הרשות, תוך הטלת קנס פיזי והתחזיות. הסגנור הופנה לכך שהנאשם שוחרר בתנאים שאינם מכבים.

קבעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגעليس לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוגנת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן- העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על קניינו של הפרט והציבור, ובזכותם לשalom הקניין ולפרטיו. במקרה זה, מידת הפגיעה בערך המוגן ביןונית.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה יש לשקל את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירות מתוכנות בקפידה אלא בעבירות של ניצול הזדמנויות שבוצעו בצוותא למען בצע תוך החלטות בחפציהם שאפשרו ביצוע העבירות - אלו נסיבות לחומרא; הנאשם אדם בוגר והוא צריך להימנע מביצוע המעשים ובודאי שלא לחזור עליהם ברציפות. בעת ביצוע העבירות היה הנאשם בן 18 ו-3 חודשים, ولكن קרוב לגיל הנעורים, אך היה צריך להימנע מן המעשים. עם זאת, גילו הצעיר צריך להיחשב כנסיבה ל科尔א; בשני האישונים נגרם נזק לכלי הרכב ונגנבו חפציהם הש夷ים למתלוננים.

מדיניות הענישה הנוגנת - ברא"פ 8404/15 **מוסראטי נ' מ"** (ימים 24.5.2016) נקבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשים מאסר בגין עבירות רכיב דומות אך בנסיבות חמורות יותר; ברא"פ 4338/15 **כהן נ' מ"** (ימים 23.6.2015) אישר בית המשפט העליון עונש של 6 חודשים מאסר והפעלה מצטברת של 6 חודשים מאסר על-תנאי נוספים, בגין התפרצויות לרכב בדרך של ניפוי חלאן הרכב וגניבת תיק ומסמכים וכרטיס אשראי וכן מוחמן בסך 400 ל"נ; בת"פ 16-10-30792 **מ"י נ' אבו סנינה** (ימים 19.12.2016), קבעתי מתחם ענישה שבין 4 חודשים מאסר ל-18 חודשים, וגורתי על הנאשם של 7 ימים, מאסר מותנה והתחזיות, בנסיבות חמורות ממקרנו, שם החזיק הנאשם כל פריצה וגרם לנזק לרכוש.

מתחם הענישה - בטרם קביעת מתחם הענישה יש לקבוע האם מדובר באירוע יחיד או מספר אירועי. במקרה שלפני ובהתאם ל מבחנים שנקבעו ע"פ 13/4910 **בני ג'ابر נ' מ"** (ימים 29.10.2014) אני קובע כי מדובר באירוע אחד, זאת בשל סਮיכות הזמן (מספר שעות), זהות המעשים וזהות עבירות. לפיכך, מאשר את מתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה בין 4 חודשים ל-12 חודשים מאסר.

נסיבות שאין קשרו ביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאין הקשורות ביצוע העבירה, בנסיבות גזרת העונש בתוך המתחם: באופן פורמלי לנאים אין " עבר פלילי" שכן רישומו הפלילי מואחר לביצוע העבירות בהן הודה לפני; עם זאת העובדה שכבר ריצה מאסר בגין התפרצויות לבניין מלמדת על ההסלמה במעשו ועל ההתרדרות במצבו; הנאשם בן 22, ولو שתי אחיות צעריות ממנו. לדבריו נשר מהלימודים בכיתה

ח' ויצא לשוק העבודה, הוריו גורושים. מדובר בצעיר בתחלת חייו, שלמרבה הצער, לא זכה ככל הנראה, לסייע ותמכה והכוונה, והתגלגל לביצוע מעשים פליליים.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין ובהתחשב בעונש שהושת על הקטין, כאשר בין היתר הנואם לא התקיים הפרש גילאים משמעותי, יש מקום להטיל עליו עונש בתחום הענישה שקבעת.

גזרת הדין

לפיכך, אני מחייב לגזר על הנואם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשים מאסר בפועל בגין מלא ימי מעצרו של הנואם בתיק זה ע"פ חישוב שב"ס שיכריע;
- ב. 8 חודשים מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנואם כל עבירות רכוש כלפי רכב, לרבות היזק בזדון לרכב וקשרית קשור לפשע, וזאת בתוך שנתיים משחררו;
- ג. 4 חודשים מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנואם כל עבירות גניבה וקשרית קשור לעוון, בתוך שנתיים משחררו;
- ד. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים עד תביעה 2 ו-3 בסך 500 ל"נ. הפיצוי "ילקח מההפקדה בתיק מ"י 37401-12-16 וזאת על אף כל הודעת עיקול ככל שקיים. תיוותר יתרת חובה, ישולם הפיצוי עד ליום 1.6.2021;
- ה. קנס בסך 1,000 ל"נ ישולם עד ליום 1.6.2021. לא ישולם הקנס, "אסר הנואם למשך 4 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.